

цѣлата дължина на главната църква се продължава къмъ входа една дълга артика, наречена трапезария, която къмъ входътъ се пречупва подъ правъ жгълъ. Названието трапезария, показва, че въ старо време, може би само въ известни дни, тамъ сж яли всички на обща трапеза.

Щомъ се влезе отъ входа въ църквата на артиката въ дѣсно отъ вратата има на стената следния надписъ на гръцки: „Този божественъ и всесъборенъ храмъ е домъ Божи; той е за молитва направенъ и въ него се молете. Иисусе, да не дойде нѣкой злодей въ него, да влезе вътре и да вземе нѣщо отъ църковнитѣ вѣщи“. — Рабъ Божий Георгу 1649 г.

Тамъ близо до тази стена има надгробна плоча на ктитора съ полуизтритъ надписъ *Γεώργιου* пакъ, съ сжщата дата.

Въ дѣсно отъ гроба е нарисуванъ на стената правъ ктитора *Γεώργιου* почти въ естествена величина съ червена дълга дреха, украсена съ бѣли ширити и държащъ въ ржка шита кърпа. На главата си има висока червена шапка, като гугла, украсена съ первазъ отъ кожи и обутъ съ желти чехли. До ктитора е изобразенъ и синъ му, младо момче съ сжщитѣ дрехи, на което баща му му подава книга.

Сжщия ктиторъ е изобразенъ, но съ сини дрехи, при входа на мжжкото отдѣление на параклиса. Тукъ той е изобразенъ, че поднася църквата на Бога, а годината е означена 7140 (1630). Твърде е възможно, че годината 1649 означава или времето на изографисването тази частъ отъ артиката или пкъ годината, когато ктитора Хаджи Георгу е умрѣлъ, понеже сжщата година 1649 я има и върху надгробната плоча на ктитора. Цѣлата църква изобщо, съ параклиса и артиката, е изографисана.

До главния входъ отъ лѣво има надписъ на гръцки: *οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ Κιράτσα καὶ Στοιῖνα μακαρίτες* — раби Божия Кираца и Стойна покойни. Тия чисто български имена сж много важни за опредѣляне на сжщинския произходъ на арбанашкото население. Сжщо до олтаря отъ лѣва страна на стената има надписъ на гръцки, въ който се казва, че съ издживението на търговцитѣ *Νήξ* и *Θάνξ* е изографисанъ олтаря. Изографисването на цѣлата църква не е станало едновременно. Артиката, напримѣръ, е била изографисана цѣли 17 години отъ 1632 до 1649 г. Това е видно отъ много надписи, които опредѣлятъ кое лице за коя частъ отъ изографисването е давано срѣдства. Между много имена се четатъ: Стамо, Зота, Стоино, Ставро, Стойко, Нику и чедата му и др. Споредъ единъ надписъ, намиращъ се надъ вратата на мжжкото отдѣление, преизографисването е станало въ 1681 г. За съжаление имената на дарителитѣ сж зачеркнати.

Въ изографисването на църквата сж взели участие и наши зографи. Така въ параклиса на една малка икона на св. Иванъ е писано на славянски *сѣмъ ѿ ѿ*. Въ лѣво пкъ на иконостаса на иконата изобразяваща погребението Христово стои надписъ: „Зографъ *Ιωάνν* Поповичъ ѿ Елена 1821 г.“

Украсата на църквата, общо взето, е много добра и цѣлиятъ иконостасъ е съ много хубава резба и цѣлъ е позлатенъ.

Въ едно гръцко евангелие, печатано въ 1588 г., има бележка на гръцки: *Ἐἰς ἐνδυμῆσιν τοῦ παλᾶ Πασχάλι, ἐνὸς παλᾶ Δημήτριος προσφέρο τὸ παρόν ἅγιον εὐαγγέλιον τοῦ παλᾶ κύρ Κωνσταντίνου* — въ память на попъ Паскала отъ попъ Димитъръ подарявамъ настоящето свято евангелие на господина попъ Константина. И означена е годината 7134 (1626), ноемврий 21. Въ септемврийския пкъ гръцки миней е забелязано на гръцки, че той е купилъ въ 1682 г.

Отъ тия данни, колкото оскъдни и непълни да сж, установява се, че въ началото на 1600 г., т. е. близо преди 4 вѣка, тази черква е сжще-